

Publicerad 2014-01-16 13:50 av Carl O Andersson

Ur arkivet men omändrad

VÅR KYRKA - Nu och Då

Vår Kyrka - Nu och Då

Nu ställer vår Svenska kyrka
inga svåra eller större krav.
Bara man sitt dop kan styrka,
blir man välsignad lagd uti sin grav.

Nu behöver kvinnor längre ej
tiga i församlingen.
Tänka sej!
På tiden sannerligen!

Nu kan även kvinnor väljas
till prästerliga ämbeten.
Men tyvärr kan det ej sväljas
inom högkyrkligheten.

Nu dessa en privat synod har bildat
som vägrar kvinnan att bli präst.
En attityd som tiden ej har mildrat.
Jag undrar vad de hittar på härnäst.

Nu därför, vi har en splittrad kyrka,
där präster ej kan draga jämt.
Som förlorat i betydelse och styrka,
och verkar som ett dåligt skämt.

* * * * *

Då var kyrkan annorlunda förr.
Domedagspredikan prästen höll
så fort man trädde innanför dess dörr
och hårda var de ord som föll.

Då varnades för Helvetes plågor
där varje syndig stackare
marteras skulle uti eldens lågor,

till glädje nog för hans belackare.

Då skulle han i evigheter pin få lida.
därför att ingen nåd stod att få,
och försent det var att byta sida
så till svars för synderna man nu skulle stå.

Då dundrades från predikstol:
”Tag nu en tagelskjorta på,
för alla synder från i fjol,
så kanske du förlåtelse kan få”;

Då hölls menigheten i ett stadigt grepp.
I Herrans tuktan och förmaning.
Folk hade om religion ett svagt begrepp
och om livets mening ingen aning

Då fick de svälta på sin magra jord
under samtliga av årets dagar.
Präster överöste dem med Bibelord
och fick själva allt större magar.

Då levde de i lust och välbehag.
medan folket vändades för föda,
och finge vila först den dag
då utslitna de alla voro döda.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten